

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 4314
วันที่..... 28 พ.ค. 2567.....
เวลา..... 8.45 น.

ที่ นร ๐๕๐๘/ท ๒๗๖๔

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง เสนอรายชื่อผู้ได้รับความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด
เพื่อขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานศาลปกครอง ที่ สป ๐๐๒๖/๑๗๒๗
ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗ และเอกสารประกอบ

๒. ประวัติโดยย่อของผู้ที่ได้รับความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด

ด้วยสำนักงานศาลปกครองแจ้งว่า คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง
ในการประชุมครั้งที่ ๓๒๓-๕/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ได้มีมติโดยเสียงข้างมาก
คัดเลือก นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ รองประธานศาลปกครองสูงสุด ดำรงตำแหน่งประธาน
ศาลปกครองสูงสุด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป เนื่องจาก นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์
ประธานศาลปกครองสูงสุด จะต้องพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ตามมาตรา ๒๑ (๓)
ประกอบมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๒ และขอให้นำรายชื่อผู้ได้รับความเห็นชอบดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภา
ตามมาตรา ๑๕/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้

จึงขอเสนอรายชื่อ นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ รองประธานศาลปกครองสูงสุด
ผู้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด
พร้อมประวัติโดยย่อของบุคคลดังกล่าว มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามพระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายเศรษฐา ทวีสิน)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ 58 / 67
วันที่ 28 / พ.ค. / 2567
เวลา 09.10 น.
สำนักกำกับและตรวจสอบ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๘๔๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๗๒ www.soc.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@soc.go.th

กลุ่มงานถอดถอนและตรวจสอบ
รับที่ 5 / ๒๕๖๗
วันที่ ๒๘ / พ.ค. / ๖๗
เวลา ๐๙.๑๕ น.
สำนักกำกับและตรวจสอบ

ที่ ศป ๐๐๒๖/๐๗/๒๗

สำนักงานศาลปกครอง
เลขที่ ๑๒๐ หมู่ที่ ๓ ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอให้สำเนาชื่อผู้ได้รับความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด
เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนามติที่ประชุมคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) จำนวน ๒ ชุด
ครั้งที่ ๓๒๓-๕/๒๕๖๗ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗
๒. ประวัติของผู้ได้รับความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่ง
ประธานศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๒ ชุด
๓. รายงานสรุปการดำเนินการในการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่ง
ประธานศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๒ ชุด

ด้วยนายวรพจน์ วิสรุตพิชญ์ ประธานศาลปกครองสูงสุด ซึ่งจะมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
และต้องพ้นจากตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗
ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในการนี้ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ในการประชุม
ครั้งที่ ๓๒๓-๕/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ได้มีมติโดยเสียงข้างมากคัดเลือก นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
รองประธานศาลปกครองสูงสุด ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป
ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

สำนักงานศาลปกครองจึงขอเสนอรายชื่อและประวัติของผู้ได้รับความเห็นชอบ
ให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒ และรายงานสรุปการดำเนินการในการคัดเลือก
ผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ มาเพื่อเสนอกราบเรียนนายกรัฐมนตรี
และขอให้นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาตามนัยมาตรา ๑๕/๑ วรรคหนึ่ง
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายประพัฒน์ ต้นสุวรรณนท์)
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวอุทัยวรรณ ดาวคนอง)
อัครโฆษกสำนักงานการพิเศษ

สำนักบริหารงานบุคคลตุลาการศาลปกครอง
กลุ่มบริหารงานบุคคลตุลาการในศาลปกครองสูงสุด
โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๐๗๗๕ (นางสาวจารุภัทร ขวัญเยื้อง)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : sotoso_b@admincourt.go.th

ประวัติของผู้ได้รับความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่ง
ประธานศาลปกครองสูงสุด

๑. ชื่อ - ชื่อสกุล นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
๒. ตำแหน่งปัจจุบัน รองประธานศาลปกครองสูงสุด
๓. วัน เดือน ปีเกิด ศาสนา
๔. อายุ ๖๗ ปี
๕. ประวัติการศึกษา
- ปริญญาตรี - นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 - สูงกว่าปริญญาตรี - รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารรัฐกิจ) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 - คุณวุฒิอื่นๆ - เนติบัณฑิต สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
 - ประกาศนียบัตรการอบรมหลักสูตรหลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย (นรป.) รุ่นที่ ๒ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
๖. ประวัติการรับราชการ
- ๖.๑ การดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง
- (๑) ตำแหน่ง ตุลาการศาลปกครองกลาง
 - ตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕
 - สังกัด ศาลปกครอง
 - (๒) ตำแหน่ง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง
 - ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ - ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑
 - สังกัด ศาลปกครอง
 - (๓) ตำแหน่ง รองอธิบดีศาลปกครองระยอง
 - ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ - ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒
 - สังกัด ศาลปกครอง
 - (๔) ตำแหน่ง ตุลาการศาลปกครองสูงสุด
 - ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ - ๒๐ เมษายน ๒๕๕๙
 - สังกัด ศาลปกครอง
 - (๕) ตำแหน่ง ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด
 - ตั้งแต่วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๙ - ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
 - สังกัด ศาลปกครอง
 - (๖) ตำแหน่ง ประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด
 - ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓
 - สังกัด ศาลปกครอง
 - (๗) ตำแหน่ง รองประธานศาลปกครองสูงสุด
 - ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ - ปัจจุบัน
 - สังกัด ศาลปกครอง

๖.๒ การดำรงตำแหน่งก่อนมาดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

ตำแหน่ง	อัยการจังหวัดประจักษ์ศิลปาคม ชั้น ๔
ตั้งแต่วันที่	๑ ตุลาคม ๒๕๔๐ – ๗ มกราคม ๒๕๔๔
สังกัด	สำนักงานอัยการสูงสุด

๗. เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุดที่ได้รับ

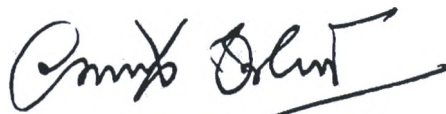
- มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก	๕ ธันวาคม ๒๕๕๒
- มหาวชิรมงกุฏ	๕ ธันวาคม ๒๕๔๙
-

มติที่ประชุมคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.)

เสนอ ก.ศป. ครั้งที่ ๓๒๓-๕/๒๕๖๗
วันพุธที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗
วาระที่ ๕.๑ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

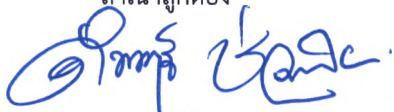
เรื่อง การพิจารณาคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด

มติที่ประชุม ที่ประชุมพิจารณาแล้ว มีมติโดยเสียงข้างมากคัดเลือก นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ รองประธานศาลปกครองสูงสุด ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)
ประธานศาลปกครองสูงสุด
ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง
๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗

สำเนาถูกต้อง

(นายดำรงฤทธิ์ ช่อลำไย)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองเชียงใหม่

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗

มติที่ประชุมคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด
เพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลปกครองสูงสุด

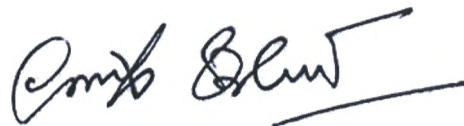
เสนอในการประชุมครั้งที่ ๓-๒/๒๕๖๗

วันจันทร์ที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๗

วาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

เรื่อง การพิจารณาคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด

มติที่ประชุม ที่ประชุมเสียงข้างมากพิจารณาแล้วเห็นว่า นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ รองประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นผู้มีความรู้ความสามารถมีความเหมาะสมทั้งในด้านการครองตน ครองคน ครองงาน การปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมตุลาการศาลปกครอง รวมทั้งเป็นผู้ได้รับการยอมรับจากตุลาการศาลปกครอง จึงมีมติเห็นชอบให้เสนอชื่อนายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ รองประธานศาลปกครองสูงสุด ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป และให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำรายละเอียดของผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตามข้อสังเกตของ ก.ศป. ในการประชุมครั้งที่ ๒๗๗-๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.ศป. ต่อไป

(นายวรพจน์ วิศรุตพิชญ์)

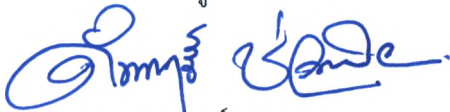
ประธานศาลปกครองสูงสุด

ประธานอนุกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

เพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลปกครองสูงสุด

๒ พฤษภาคม ๒๕๖๗

สำเนาถูกต้อง

(นายดำรงฤทธิ์ ช่อลำไย)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองเชี่ยวชาญ

๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๗

รายงานสรุปการดำเนินการในการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่ง ประธานศาลปกครองสูงสุด

๑. ที่มาของเรื่อง

๑.๑ นายวรวพจน์ วิศรุตพิชญ์ ประธานศาลปกครองสูงสุด จะมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ในสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ (วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๗) อันเป็นผลให้นายวรวพจน์ วิศรุตพิชญ์ ประธานศาลปกครองสูงสุด ต้องพ้นจากตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๓๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑.๒ คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ในการประชุมครั้งที่ ๓๑๘-๑๕/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖ ได้มีมติเห็นชอบให้คัดเลือกนายวิษณุ วัลญญู รองประธานศาลปกครองสูงสุด ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป ตามที่คณะอนุกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลปกครองสูงสุด เสนอ และสำนักงานศาลปกครองมีหนังสือ ที่ ศป ๐๐๒๖/๑ ลงวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๗ ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้ นายกรัฐมนตรีนำรายชื่อดังกล่าวเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภา ตามนัยมาตรา ๑๕/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

๑.๓ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๘/ท ๑๙๕๔ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๗ แจ้งว่า นายกรัฐมนตรีได้นำรายชื่อนายวิษณุ วัลญญู รองประธานศาลปกครองสูงสุด เสนอต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๖๗ และวุฒิสภาในคราวสมัยประชุมครั้งที่ ๓๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๗ ได้มีมติไม่ให้ความเห็นชอบให้นายวิษณุ วัลญญู รองประธานศาลปกครองสูงสุด ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด (เอกสาร ๑) ในการนี้ ก.ศป. ในการประชุมครั้งที่ ๓๒๒-๔/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๗ ได้มีมติรับทราบผลการพิจารณาของวุฒิสภาดังกล่าวและให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับระเบียบ ก.ศป. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ประธานแผนกในศาลปกครองสูงสุด และประธานศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไป (เอกสาร ๒)

๒. ขอบกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (เอกสาร ๓)

มาตรา ๑๕ /๑ ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคนหนึ่ง เป็นประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วเสนอชื่อต่อนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีนำเสนอขอความเห็นชอบต่อวุฒิสภาภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอชื่อ เมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

การแต่งตั้งและการเลื่อนตุลาการในศาลปกครองสูงสุดให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกแล้วเสนอรายชื่อดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

วิธีการคัดเลือกประธานศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ศป. กำหนดโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

๒.๒ ระเบียบ ก.ศป. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ประธานแผนกในศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด และประธานศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (เอกสาร ๔)

ข้อ ๑๑ การคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ให้ ก.ศป. พิจารณาคัดเลือกจากรองประธานศาลปกครองสูงสุด โดยพิจารณาตามหลักอาวุโส ประกอบกับความรู้ความสามารถและความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด

ข้อ ๑๒ กรณีที่ไม่อาจปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดในข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ก.ศป. อาจพิจารณาคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด โดยพิจารณาตามหลักอาวุโส ประกอบกับความรู้ความสามารถและความเหมาะสม เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ประธานแผนกในศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด หรือประธานศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒/๑ ให้มีคณะอนุกรรมการตุลาการศาลปกครองคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธานอนุกรรมการ รองประธานศาลปกครองสูงสุด และประธานแผนกในศาลปกครองสูงสุด ทุกคน เป็นอนุกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาเสนอรายชื่อตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่เหมาะสมจะดำรงตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ประธานแผนกในศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด และประธานศาลปกครองสูงสุด ตามข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ หรือข้อ ๑๒ แล้วแต่กรณี ต่อ ก.ศป. เพื่อพิจารณา

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นเลขานุการ และให้ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองที่เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองมอบหมายจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๓. การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลปกครองสูงสุด

ก.ศป. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลปกครองสูงสุด ประกอบด้วย ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธานอนุกรรมการ รองประธานศาลปกครองสูงสุด และประธานแผนกในศาลปกครองสูงสุด ทุกคน เป็นอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาเสนอรายชื่อตุลาการในศาลปกครองสูงสุดที่เหมาะสมจะดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ต่อ ก.ศป. พิจารณาต่อไป (เอกสาร ๕)

๔. รายนามตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (เอกสาร ๖)

ก.ศป. ได้กำหนดกรอบอัตรากำลังของตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๘๔ อัตรา ปัจจุบันมีตุลาการในศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๕๗ คน โดยมีผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด จำนวนทั้งสิ้น ๔ คน ได้แก่

ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด
๑	นายวิษณุ วรรณุญ (รุ่นที่ ๔)	๑๙ มกราคม ๒๕๖๐
๒	นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ (รุ่นที่ ๕)	๑ ตุลาคม ๒๕๖๓
๓	นายสุชาติ มงคลเลิศพล (รุ่นที่ ๕)	๒๗ กันยายน ๒๕๖๔
๔	นายพรชัย มนัสศิริเพ็ญ (รุ่นที่ ๕)	๑ ตุลาคม ๒๕๖๕

๕. การคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด

๕.๑ การดำเนินการของคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลปกครองสูงสุด

คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดเพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลปกครองสูงสุด ในการประชุมครั้งที่ ๓-๒/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๗ ได้พิจารณาคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตามข้อ ๑๑ ของระเบียบ ก.ศป. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ประธานแผนกในศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด และประธานศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่กำหนดให้พิจารณาคัดเลือกจากรองประธานศาลปกครองสูงสุด โดยพิจารณาตามหลักอาวุโส ประกอบกับความรู้ความสามารถและความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ทั้งนี้ ก่อนการพิจารณาคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ปรากฏว่าผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด จำนวน ๒ คน ได้แก่ นายสุชาติ มงคลเลิศพล และนายพรชัย มนัสศิริเพ็ญ ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติและเป็นผู้มีอาวุโสในลำดับที่ ๓ และ ๔ ตามลำดับ ได้แถลงต่อที่ประชุมคณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดฯ ว่า ขอลอนตัวจากการเข้ารับคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดในครั้งนี้ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาและเห็นชอบให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ทั้ง ๒ คน ถอนตัวจากการเข้ารับคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดในครั้งนี้ได้ เป็นผลให้มีผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุดเข้ารับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดโดยวิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยลับ จำนวน ๒ คน ได้แก่ นายวิษณุ วรรณฤ และนายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาม ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติและเป็นผู้มีอาวุโสในลำดับที่ ๑ และ ๒ ตามลำดับ

ในการนี้ คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดฯ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาม รองประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นผู้ที่มีอาวุโสและเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความเหมาะสมทั้งในด้านการครองตน ครองคน ครองงาน การปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมตุลาการศาลปกครอง รวมทั้งเป็นผู้ได้รับการยอมรับจากตุลาการศาลปกครอง จึงมีมติเสียงข้างมากเห็นชอบให้เสนอชื่อนายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาม รองประธานศาลปกครองสูงสุด ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป และให้สำนักงานศาลปกครองจัดทำรายละเอียดของผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตามข้อสั่งเกิดของ ก.ศป. ในการประชุมครั้งที่ ๒๗๗-๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.ศป. ต่อไป (เอกสาร ๗)

๕.๒ การพิจารณาของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.)

คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ในการประชุมครั้งที่ ๓๒๓-๕/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ได้พิจารณาคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตามที่คณะกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุดฯ ได้เสนอชื่อนายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาม รองประธานศาลปกครองสูงสุด ให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป โดย ก.ศป. ได้พิจารณาคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบ ก.ศป. ว่าด้วยวิธีการคัดเลือกตุลาการศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ประธานแผนกในศาลปกครองสูงสุด รองประธานศาลปกครองสูงสุด และประธานศาลปกครองสูงสุด พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งประกอบด้วยสื่อองค์ประกอบหลัก ได้แก่ หลักอาวุโส หลักความรู้ หลักความสามารถ และหลักความเหมาะสม ดังนี้

(๑) **การพิจารณาตามหลักอาวุโส** พิจารณาจากลำดับอาวุโสในการดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ซึ่งนายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุดที่มีอาวุโสอยู่ในลำดับที่ ๒ จากผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ทั้งสิ้น ๔ คน โดยดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลา ๓ ปี

(๒) **การพิจารณาตามหลักความรู้**

(๒.๑) **ประวัติการศึกษา**

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ มีประวัติการศึกษาดังนี้

(๑) **การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**

นายประสิทธิ์ศักดิ์ ได้สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มศ. ๕) จากโรงเรียนอำนวยการศิลป์ สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. ๒๕๑๘

นายประสิทธิ์ศักดิ์ ได้เข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสถาบันต่าง ๆ

ดังต่อไปนี้

- นิติศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง (พ.ศ. ๒๕๑๘ – ๒๕๒๐)

- เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

สมัยที่ ๓๓ (พ.ศ. ๒๕๒๓)

- รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารรัฐกิจ) จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(พ.ศ. ๒๕๔๑)

(๒.๒) **ประวัติการฝึกอบรม**

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ ได้ผ่านการฝึกอบรมดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตรกฎหมายมหาชน รุ่นที่ ๙ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ – ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓)

(๒) ประกาศนียบัตรการอบรมหลักสูตรนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ ๒ (นธป. ๒) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ (พ.ศ. ๒๕๕๗)

(๓) โครงการหลักสูตรฝึกอบรมสำหรับตุลาการศาลปกครองและผู้บริหารศาลปกครอง รุ่นที่ ๑ ณ องค์การกฎหมายมหาชนแห่งยุโรป สาธารณรัฐเฮลเลนิก ระหว่างวันที่ ๓๐ สิงหาคม – ๙ กันยายน ๒๕๕๗

(๒.๓) **ประกาศเกียรติคุณ**

(๑) รางวัล “ความสำเร็จแห่งวิชาชีพของศิษย์รามฯ” มหาวิทยาลัยรามคำแหง (พ.ศ. ๒๕๕๓)

(๒) โล่เกียรติยศ ประจำปี ๒๕๕๗ “ศิษย์เก่าดีเด่นและสร้างชื่อเสียงให้แก่มหาวิทยาลัย” มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(๓) การพิจารณาตามหลักความสามารถ

(๓.๑) ผลการปฏิบัติราชการในฐานะตุลาการศาลปกครอง

(๓.๑.๑) ผลการปฏิบัติงานด้านการพิจารณาพิพากษาคดี

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ ได้รับมอบหมายให้เป็นตุลาการเจ้าของสำนวน โดยได้วินิจฉัยคดีตามหลักกฎหมายปกครองที่สำคัญ ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกธรรมชาติให้แก่ประชาชน และเป็นประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดิน โดยสามารถยกเป็นตัวอย่างได้ ดังนี้

- หลัก “ไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจ” และหลัก “เมื่อมีอำนาจ ต้องไม่ขัดกฎหมาย”

(๓.๑.๑.๑) คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๓/๒๕๕๗ หมายเลขแดงที่ อ. ๓๑๑/๒๕๖๐ ระหว่าง ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ฟ้องคดี กับ คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้ถูกฟ้องคดี

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและข้อวินิจฉัย

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ร้องเรียนกรณีสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรายินยอมให้เอกชนใช้ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน เนื้อที่ ๙๖ ไร่ ๓ งาน ๑๔ ตารางวา หมู่ที่ ๓ ตำบลหนองไม้แก่น อำเภอบางละมุง จังหวัดฉะเชิงเทรา ทำเหมืองแร่เหล็ก โดยวิธีการทำเหมืองหาบ ตามประทานบัตรเลขที่ ๒๙๘๐๕/๑๕๘๒๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นเวลา ๕ ปี และกรณีสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดลำปาง ยินยอมให้เอกชนใช้ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินบ้านแหงเหนือ หมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลบ้านแหง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง ทำเหมืองแร่ถ่านหินลิกไนต์ กรณีดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีชี้แจงว่า เป็นการให้ความยินยอมตามระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เรื่อง การให้ความยินยอมในการนำทรัพยากรธรรมชาติในเขตปฏิรูปที่ดินไปใช้ประโยชน์ตามกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยในการออกระเบียบดังกล่าว สืบเนื่องจากคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๓๗ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีประการหนึ่งว่า ในกรณีที่หากในอนาคตพบว่าพื้นที่ที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเป็นแหล่งที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีค่า ขอให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมพิจารณาแก้ไขกฎหมายปฏิรูปที่ดิน เพื่อให้สามารถดำเนินการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติต่อไป จนกระทั่ง ได้มีการยกร่างระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เรื่อง การให้ความยินยอมในการนำทรัพยากรธรรมชาติในเขตปฏิรูปที่ดินไปใช้ประโยชน์ตามกฎหมายอื่น พ.ศ. โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ เสนอต่อคณะอนุกรรมการพิจารณากฎหมายและระเบียบก่อนนำเสนอผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาในการประชุมหลายครั้งและได้อนุมัติร่างระเบียบดังกล่าว ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๑ หลังจากนั้น ได้มีการประกาศใช้ระเบียบที่พิพาทดังกล่าว โดยได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ และระเบียบนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เรื่อง การให้ความยินยอมในการนำทรัพยากรธรรมชาติในเขตปฏิรูปที่ดินไปใช้ประโยชน์ตามกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นการออกระเบียบนอกเหนืออำนาจที่กฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้ จึงเป็นกฎหมายที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เรื่อง การให้ความยินยอมในการนำทรัพยากรธรรมชาติในเขตปฏิรูปที่ดินไปใช้ประโยชน์ตามกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๔๑ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อ ส.ป.ก. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์ที่ ส.ป.ก. ได้มา ส.ป.ก. จึงมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดิน ของรัฐที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดิน ทั้งนี้ จะต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเพื่อการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม แม้ว่าพื้นที่นั้นจะมีศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติมากกว่าการเกษตรก็ตาม ส.ป.ก. ก็ไม่มีอำนาจให้ความยินยอมแก่บุคคลใดใช้หรือหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติตามกฎหมายฉบับหนึ่งฉบับใด ในพื้นที่ดังกล่าวได้ หากมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เมื่อเหตุผล ในการออกระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมดังกล่าว มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับปรุง ทรัพยากรและปัจจัยการผลิตให้เกิดผลดียิ่งขึ้น ตามความหมายของการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมซึ่งบัญญัติไว้ ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ถือกรรมสิทธิ์ จึงไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๖ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว มาใช้กล่าวอ้างเพื่อเป็น ฐานแห่งการใช้อำนาจออกระเบียบที่พิพาทได้ กรณีจึงเห็นได้ว่า การที่ ส.ป.ก. ยินยอมให้นำทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตปฏิรูปที่ดินไปใช้ประโยชน์ตามกฎหมายอื่น ย่อมเป็นการใช้อำนาจที่มีได้เป็นการสนับสนุนหรือเกี่ยวเนื่อง กับวัตถุประสงค์ของกฎหมายการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามมาตรา ๑๙ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินการของผู้ที่เกี่ยวข้องหลังจากศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาแล้ว จึงพิพากษาให้เพิกถอนระเบียบพิพาทนี้ โดยให้มีผลตามมาตรา ๗๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนระเบียบ คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เรื่อง การให้ความยินยอมในการนำทรัพยากรธรรมชาติในเขตปฏิรูปที่ดิน ไปใช้ประโยชน์ตามกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๔๑ นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย พิพากษายืน

(๒) ข้อสังเกต

คดีนี้ได้มีการนำหลักกฎหมายเรื่อง “ไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจ” และหลัก “เมื่อมีอำนาจ ต้องไม่ขัดกฎหมาย” มาประกอบการพิจารณาวินิจฉัยคดี กล่าวคือ การที่องค์กรหรือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองมีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ได้นั้น เพราะมีกฎหมายได้ให้อำนาจไว้เพื่อให้วัตถุประสงค์ ในการดำเนินกิจการทางปกครองซึ่งมุ่งประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะบรรลุผล ซึ่งในคดีนี้เห็นว่า เมื่อ ส.ป.ก. มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินให้เป็นไป ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายเพื่อการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม แม้ว่าพื้นที่นั้นจะมีศักยภาพในการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติมากกว่าการเกษตรก็ตาม ส.ป.ก. ก็ไม่มีอำนาจให้ความยินยอมแก่บุคคลใดใช้หรือ หาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติตามกฎหมายฉบับหนึ่งฉบับใดในพื้นที่ดังกล่าวได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดี ออกระเบียบคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เรื่อง การให้ความยินยอมในการนำทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตปฏิรูปที่ดินไปใช้ประโยชน์ตามกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการ ปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ถือกรรมสิทธิ์จึงไม่อาจอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๖ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้กล่าวอ้างเพื่อเป็นฐาน แห่งการใช้อำนาจออกระเบียบที่พิพาทได้

- หลักสุจริต และหลักปกติประเพณี

(๓.๑.๑.๒) คดีหมายเลขดำที่ อ. ๓๗๗/๒๕๕๑ หมายเลขแดงที่ อ. ๓๔๙/๒๕๕๖ ระหว่าง นายปิณฑล นิยะกิจ ผู้ฟ้องคดี กับ สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๑ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและข้อวินิจฉัย

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานเป็นลูกจ้างชั่วคราวรายปีตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ สังกัดหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ต่อมา ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ผู้อำนวยการส่วนทะเบียนธุรกิจภูมิภาคซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วน ที่ พณ ๐๖๑๓.๐๖/๒๑๒๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๕ แจ้งสำนักงานทะเบียนการค้าจังหวัดทุกจังหวัดรวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้เปลี่ยนการจ้างลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งพนักงานทะเบียนการค้า เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานทะเบียนการค้า พนักงานทำความสะอาด และพนักงานขับรถยนต์ จากสัญญาจ้างลูกจ้างมาเป็นสัญญาจ้างเหมาบริการตามสัญญาจ้างทำของ ทั้งนี้ เพื่อให้สำนักงานทะเบียนการค้าจังหวัดไม่ต้องรับภาระจ่ายเงินสมทบกองทุนประกันสังคมในส่วนของนายจ้างและไม่ต้องมีหน้าที่หักเงินในส่วนของลูกจ้างส่งเข้ากองทุนประกันสังคมดังเช่นการจ้างลูกจ้างของส่วนราชการตามที่ได้เคยถือปฏิบัติมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ทำสัญญาจ้างเหมาบริการกับผู้ฟ้องคดีมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยมีสาระสำคัญในสัญญาดังกล่าวไว้ว่า ข้อ ๑ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ขับรถยนต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขแห่งสัญญา รวมทั้งเอกสารแนบท้ายสัญญา ซึ่งมีรายละเอียดของงานจ้างเหมาบริการ ดังนี้ ๑. ขับรถยนต์ติดต่อราชการระหว่างสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานี กับส่วนราชการอื่น ๆ ไม่น้อยกว่า ๒๕ เที่ยว ๒. ไปราชการอื่นไม่น้อยกว่า ๑๐ เที่ยว ๓. ดูแลรักษาทำความสะอาดรถยนต์ไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง ๔. หยิบแพ้ม ถ่ายเอกสาร ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ครั้ง และ ๕. ช่วยงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย ไม่น้อยกว่า ๑๕ ครั้ง ข้อ ๔ ก. กำหนดค่าจ้างเป็นเงิน ๒๙,๔๐๐ บาท โดยแบ่งจ่ายค่าจ้างเป็นงวด ๆ จำนวน ๖ งวด งวดละ ๔,๙๐๐ บาท และข้อ ๕ กำหนดให้งานที่รับจ้างต้องเป็นงานที่ทำเพื่อผลสำเร็จของงาน ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องส่งมอบงานให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทุกวันทำการตามเวลาราชการ โดยมีปริมาณงานรวมกันงวดละไม่น้อยกว่าที่กำหนดตามสัญญา แต่จากลักษณะการทำงานตามสัญญาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ามิใช่ลักษณะเป็นสัญญาจ้างแรงงาน เนื่องจากมีการมอบหมายงานให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่ขับรถยนต์ติดต่อราชการซึ่งเป็นรถยนต์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รวมถึงการให้ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติงานค้นหาแพ้มเอกสาร ถ่ายเอกสาร จัดเตรียมเอกสารเพื่อออกหนังสือรับรองของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท พิมพ์ทะเบียนพาณิชย์ หรืองานอื่น ๆ ตามที่หัวหน้าสำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดสุราษฎร์ธานีมอบหมายให้ปฏิบัติ ซึ่งมีลักษณะการปฏิบัติงานเช่นเดียวกันกับที่ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติในฐานะลูกจ้าง ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ ตามสัญญาจ้างลูกจ้างชั่วคราวที่ผู้ฟ้องคดีเคยปฏิบัติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยเป็นการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติวันต่อวัน มิได้คำนึงถึงความสำเร็จของงานเป็นสำคัญ ไม่มีการตรวจรับงานที่ทำอีกทั้งต้องปฏิบัติงานโดยอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของหัวหน้าสำนักงานดังกล่าว แต่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงทำสัญญาจ้างในลักษณะดังกล่าว ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอนการทำสัญญาจ้างเหมาบริการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำไว้กับผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีให้ถูกต้องตามนิติสัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยให้ดำเนินการดังกล่าวไว้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด ส่วนคำขออื่นให้ยกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุด

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อลักษณะการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี ในฐานะผู้รับจ้างเหมาบริการงานขับรถยนต์ มีลักษณะการทำงานทำนองเดียวกันกับลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่ง พนักงานขับรถยนต์ โดยผู้ฟ้องคดีต้องมาปฏิบัติงานตามวันเวลาราชการ กรณีจึงรับฟังเป็นที่ยุติว่าการปฏิบัติงาน ขับรถยนต์ตามสัญญาจ้างเหมาบริการดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติงานภายใต้การบังคับบัญชาของผู้แทน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ หากใช่เป็นการปฏิบัติงานโดยมีอิสระเพียงเพื่อให้ได้ผลสำเร็จของงานเท่านั้น ดังนั้น สัญญาจ้าง เหมาบริการกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นสัญญาจ้าง แรงงาน ตามมาตรา ๕๗๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หากใช่เป็นสัญญาจ้างทำของ ตามมาตรา ๕๘๗ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าวแต่อย่างใด ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อ้างว่าสัญญาจ้างดังกล่าวเป็นสัญญาจ้างทำของ โดยระบุชื่อสัญญาไว้ชัดเจนแล้วว่าเป็นสัญญาจ้างเหมาบริการ และผู้ฟ้องคดีได้ลงชื่อในฐานะผู้รับจ้างโดยมิได้ โต้แย้งคัดค้านจึงต้องถือตามเจตนาของคู่สัญญาตามหลักความศักดิ์สิทธิ์ของการแสดงเจตนาของคู่สัญญา นั้น จึงไม่อาจรับฟังได้ และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าสัญญาจ้างเหมาบริการดังกล่าวเป็นสัญญาจ้างแรงงาน นิติสัมพันธ์ ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นนิติสัมพันธ์ในฐานะลูกจ้างกับนายจ้าง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำสัญญาจ้างเหมาบริการกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ กับผู้ฟ้องคดีโดยไม่ได้ ขึ้นทะเบียนลูกจ้าง รวมทั้งไม่ได้จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมในส่วนของนายจ้างและไม่ได้หักค่าจ้าง ของผู้ฟ้องคดีส่งเข้ากองทุนประกันสังคมในส่วนของลูกจ้างในช่วงระยะเวลาการจ้างตามสัญญาดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๐ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุน ประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมาย กำหนดให้ต้องปฏิบัติ

ส่วนกรณีที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาให้เพิกถอน การทำสัญญาจ้างเหมาบริการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำไว้กับผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ และ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีให้ถูกต้องตามนิติสัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างผู้ฟ้องคดีกับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยให้ดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด นั้น เห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย โดยดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายประกันสังคม โดยผู้ฟ้องคดีไม่ได้มีคำขอให้เพิกถอน การทำสัญญาจ้างเหมาบริการดังกล่าวแล้วให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำสัญญาจ้างใหม่ให้ถูกต้องแต่อย่างใด คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นจึงเป็นคำพิพากษาที่เกินคำขอ ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษา ให้เพิกถอนการทำสัญญาจ้างเหมาบริการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทำไว้กับผู้ฟ้องคดีตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการทำสัญญาจ้างผู้ฟ้องคดีให้ถูกต้องตามนิติสัมพันธ์ที่แท้จริงระหว่างผู้ฟ้องคดี กับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับสิทธิประโยชน์ในฐานะลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ โดยให้ดำเนินการดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คำพิพากษาถึงที่สุด ส่วนคำขออื่นในยก และให้ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน พิพากษาแก้คำพิพากษา ของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคมตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ ดังกล่าว ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษานี้ นอกจากที่แก้ให้เป็นไป ตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

(๒) ข้อสังเกต

คดีนี้ได้มีการนำหลักสุจริต และหลักปกติประเพณี มาประกอบการพิจารณาวินิจฉัยคดี เพื่อค้นหาเจตนาที่แท้จริงของคู่สัญญาในการตีความสัญญาจ้างลูกจ้างของ ฝ่ายปกครอง ซึ่งมีฐานะเหนือกว่าคู่สัญญาฝ่ายเอกชน โดยถือเป็นเจตนาตามกฎหมายที่ต้องตีความไปตาม ความประสงค์โดยสุจริตและเป็นธรรมของคู่สัญญา ที่ถือปฏิบัติกันเป็นปกติอยู่แล้วในการทำสัญญาจ้างดังกล่าว ซึ่งในคดีนี้ เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือ ด่วน ที่ พณ ๐๖๑๓.๐๖/๒๑๒๐ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งหัวหน้าสำนักงานทะเบียนการค้าจังหวัดทุกจังหวัดให้เปลี่ยนลักษณะการจ้างลูกจ้างชั่วคราวในตำแหน่ง พนักงานทะเบียนการค้าเจ้าหน้าที่วิเคราะห์งานทะเบียนการค้า พนักงานทำความสะอาด และพนักงานขับรถยนต์ จากสัญญาจ้างลูกจ้างชั่วคราวมาเป็นสัญญาจ้างเหมาบริการตามสัญญาจ้างทำของ โดยสำนักงานทะเบียนการค้าจังหวัด ไม่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมในส่วนของนายจ้างและไม่มีหน้าที่ต้องหักเงินในส่วนของผู้รับจ้าง ส่งเข้ากองทุนประกันสังคม ทั้งที่ลักษณะการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างเหมาบริการมีลักษณะการทำงานทำนองเดียวกัน กับลูกจ้างชั่วคราว นิติสัมพันธ์ระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีลักษณะเป็นนิติสัมพันธ์ในฐานะลูกจ้าง กับนายจ้าง ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งก่อให้เกิดหน้าที่ตามกฎหมายแก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน จากกองทุนประกันสังคมตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นสิทธิโดยชอบ ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับตามที่กฎหมายกำหนด

- หลักความเสมอภาค

(๓.๑.๑.๓) คดีหมายเลขดำที่ อ. ๗๗๗/๒๕๕๖ หมายเลขแดง ที่ อ. ๔๘๕/๒๕๖๐ ระหว่าง จำสืบทารวจหญิง ดวงรัตน์ อาษาสนา ผู้ฟ้องคดี กับ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑ คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ ๒ ผู้บัญชาการกองบัญชาการศีกษา ที่ ๓ ผู้ถูกฟ้องคดี

(๑) สรุปร้อยเท็จจริงและข้อวินิจฉัย

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีขณะดำรงยศจำสืบทารวจ ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ กลุ่มงานวิชาการกฎหมาย กองบังคับการวิชาการ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเข้ารับการอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร โดยผู้ฟ้องคดีได้เข้าสอบข้อเขียน เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๑ ปรากฏว่า วิชาพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีข้อสอบข้อหนึ่ง ที่ใช้ถ้อยคำแตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยข้อสอบดังกล่าวถามว่า สืบทารวจเอก แก้ว ได้ถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงทัณฑ์กักขัง ๑๐ วัน ฐานไม่ทำความเคารพ สืบทารวจเอก แก้ว เห็นว่าผู้บังคับบัญชา สั่งลงโทษโดยไม่เป็นธรรม สืบทารวจเอก แก้ว จะต้องดำเนินการอย่างไรก่อน ผู้ฟ้องคดีพิจารณาข้อสอบดังกล่าว แล้วเห็นว่า การที่ข้อสอบใช้คำว่า “ลงทัณฑ์” เป็นการใช้ถ้อยคำที่แตกต่างจากถ้อยคำตามบทบัญญัติของ กฎหมายซึ่งใช้คำว่า “ลงโทษ” กรณีตามข้อสอบจึงเป็นกรณี que ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ในการออกคำสั่ง ไม่ถูกต้อง ที่ถูกต้องจะต้องสั่งลงโทษมิใช่ลงทัณฑ์ ผู้ฟ้องคดีจึงเลือกตอบข้อร้องทุกข์เป็นคำตอบทำให้ผู้ฟ้องคดี ไม่ได้คะแนนในข้อนี้และไม่ผ่านการสอบคัดเลือกตามประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าทดสอบความเหมาะสมกับ ตำแหน่งเรียงตามลำดับคะแนนฯ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑ โดยผู้ฟ้องคดีสอบได้ลำดับที่ ๘๕๖ ได้ ๗๑ คะแนน ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือขอความเป็นธรรมต่อผู้บังคับการกองการสอบ เพื่อตรวจผลการสอบคัดเลือก จากนั้น อนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ทำการแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ กองบัญชาการศีกษาดำเนินการเพิ่มคะแนนให้แก่ผู้ฟ้องคดี และดำเนินการต่อเนื่องเกี่ยวกับผู้ฟ้องคดีตามอำนาจ หน้าที่ต่อไป ต่อมา กองบัญชาการศีกษาได้มีประกาศ เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียนและให้เข้าทดสอบ ความเหมาะสมกับตำแหน่งในการรับสมัครและคัดเลือกข้าราชการตำรวจผู้มีวุฒิปริญญาตรีเข้ารับการฝึกอบรม

เพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๐ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งรวมถึงผู้ฟ้องคดี หลังจากนั้น ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้มีคำสั่งโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่ ๑๗๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรยศว่าที่ ร้อยตำรวจตรี ตำแหน่ง รองสารวัตร สำนักงานคนบตี คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีควรได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ เช่นเดียวกับข้าราชการตำรวจที่สอบคัดเลือกได้ในคราวเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น และศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ กำหนดมาตรการหรือวิธีการบรรเทาทุกข์ชั่วคราว ก่อนการพิพากษา ให้เพิ่มคะแนนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยอนุกรรมการคณะกรรมการ ข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์และให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดีในอันที่จะรับบรรจุและแต่งตั้งเป็น ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ตามระเบียบและวิธีการในการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวน เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ดังเช่นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรผู้สอบคัดเลือกได้ในคราวเดียวกัน ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วมีคำพิพากษาให้เพิกถอนประกาศกองบัญชาการการศึกษา เรื่อง ประกาศรายชื่อ ผู้มีสิทธิเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งเรียงตามลำดับคะแนนในการรับสมัครและคัดเลือกข้าราชการตำรวจ ผู้มีวุฒิปริญญาตรีเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑ ที่ไม่มีชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยให้ถือว่าผู้ฟ้องคดี เป็นผู้มีสิทธิเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งเช่นเดียวกับผู้มีสิทธิเข้าทดสอบรายอื่น ๆ ตามประกาศดังกล่าว และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการประเมินและเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็น ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรแล้ว กรณีจึงต้องให้สิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีในอันที่จะได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการ ตำรวจชั้นสัญญาบัตรตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ เช่นเดียวกับข้าราชการตำรวจที่ผ่านการทดสอบในครั้งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ ให้ยก ส่วนคำสั่งศาลเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาให้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่า ศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด โดยมีคำขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติแล้วว่า ข้อสอบที่พิพาทมีความบกพร่องจริง ซึ่งหมายความรวมถึง การเรียงลำดับคะแนนของผู้ฟ้องคดีใหม่ การประกาศ ให้ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง และการประกาศให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับ การฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรตามหลักสูตรที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด รวมถึงการแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ซึ่งหากไม่มีความบกพร่องของข้อสอบดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องเป็นผู้มีสิทธิเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งตามประกาศกองบัญชาการการศึกษา เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งเรียงตามลำดับคะแนนในการรับสมัครและ คัดเลือกข้าราชการตำรวจผู้มีวุฒิปริญญาตรีเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑ รวมทั้งต้องได้รับสิทธิต่าง ๆ เช่นเดียวกับผู้เข้าทดสอบรายอื่น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการประเมินและเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่ง พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบข้อ ๓ ของ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการคัดเลือกและแต่งตั้ง ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและการคัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวนหรือชั้นพลตำรวจเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็น ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร เช่นเดียวกับข้าราชการตำรวจที่ผ่านการทดสอบในคราวเดียวกัน

เมื่อข้าราชการตำรวจดังกล่าวได้รับการแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ แล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงต้องได้รับสิทธิในการแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ เช่นเดียวกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้มีคำสั่งลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ยศว่าที่ร้อยตำรวจตรี ตำแหน่ง รองสารวัตร สำนักงานคนบติ คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนประกาศกองบัญชาการศึกษารื่อง ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งเรียงตามลำดับคะแนนในการรับสมัครและคัดเลือกข้าราชการตำรวจผู้มีวุฒิปริญญาตรีเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๑ ที่ไม่มีชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่ง โดยให้ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิเข้าทดสอบความเหมาะสมกับตำแหน่งเช่นเดียวกับผู้มีสิทธิเข้าทดสอบรายอื่น ๆ ตามประกาศดังกล่าว และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏต่อมาว่า ผู้ฟ้องคดีได้ผ่านการประเมินและเข้ารับการฝึกอบรม เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรแล้ว กรณีจึงต้องให้สิทธิแก่ผู้ฟ้องคดีในอันที่จะได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ เช่นเดียวกับข้าราชการตำรวจที่ผ่านการทดสอบในครั้งดังกล่าว คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ส่วนคำสั่งศาลเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ให้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วยบางส่วน พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้เพิกถอนคำสั่งลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ เฉพาะส่วนที่ ให้คำสั่งดังกล่าวมีผลตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการ ให้เป็นไปตามคำพิพากษาว่า ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้เป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร โดยให้การแต่งตั้งดังกล่าวมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

(๒) ข้อสังเกต

คดีนี้ได้มีการนำหลักความเสมอภาค (Equality before the law)

กล่าวคือ การที่สิทธิของราษฎรพึงจะได้รับการปฏิบัติจากรัฐอย่างเท่าเทียมกัน เมื่อคดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ฝ่ายปกครองออกคำสั่งโดยให้มีผลบังคับไปในอนาคตซึ่งเป็นไปตามหลักกฎหมายทั่วไปที่ว่า คำสั่งทางปกครอง ต้องไม่มีผลย้อนหลัง แต่ศาลเห็นว่า การไม่ให้มีผลย้อนหลังย่อมไม่เป็นธรรม ซึ่งที่ถูกต้องแล้วจะต้องกำหนดให้มีผล บังคับย้อนหลังไปคุ้มครองสิทธิของบุคคลซึ่งเกิดขึ้นมาก่อนการออกคำสั่งดังกล่าว คำสั่งที่พิพากษาจึงไม่ชอบเฉพาะ ส่วนที่ไม่ย้อนหลัง ผู้ฟ้องคดีย่อมต้องได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายเท่าเทียมกับบุคคลอื่น นอกจากนี้ ภายหลัง จากที่ได้มีคำพิพากษาในคดีดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า ศาลปกครองสูงสุดโดยที่ประชุมใหญ่ได้มีมติ ครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ซึ่งได้วางหลักไว้สอดคล้องกับข้อวินิจฉัยดังกล่าวว่า การจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้คำบังคับให้เพิกถอนมีผลแต่เวลาใด ย่อมต้องคำนึงด้วยว่า การให้คำบังคับ มีผลในเวลานั้น ๆ จะส่งผลให้ความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเกิดแก่ผู้ฟ้องคดีได้รับการเยียวยาหรือแก้ไขให้หมดสิ้นไป ได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามความเป็นธรรมแห่งกรณี

- หลักการตีความกฎหมายปกครอง

(๓.๑.๑.๔) คดีหมายเลขดำที่ อ. ๕๘๔/๒๕๕๙ หมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๐๖/๒๕๖๐ ระหว่าง นายปิยะชาติ อำนวยเวช ผู้ฟ้องคดี กับ ประธานกรรมการองค์การตลาด ที่ ๑ คณะกรรมการองค์การตลาด ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและข้อวินิจฉัย

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการองค์การตลาด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือองค์การตลาด ด่วนมาก ที่ มท ๕๑๐๑/ว ๑๔๙๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เชิญผู้ฟ้องคดีเข้าร่วมการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ ในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ในวันดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ประชุมโดยมีระเบียบวาระการประชุมที่ ๔ เรื่อง เพื่อพิจารณา ๔.๒ เรื่อง การยกเลิกสัญญาจ้างนาย ธ. เป็นผู้อำนวยการองค์การตลาด ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้เลิกจ้างนาย ธ. โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าและไม่ต้องจ่ายค่าสินไหมทดแทนใด ๆ กรณีกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่ผู้ว่าจ้าง กรณีรู้เห็นเป็นใจช่วยเหลือให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ม. และห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. สมยอมกันเสนอราคาการจัดจ้างปรับปรุงอาคารทรงไทย (ปรับภูมิทัศน์) สำนักงานตลาดสาขาบางคล้า ซึ่งมีความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ และจงใจทำให้องค์การตลาดได้รับความเสียหาย ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และเห็นชอบให้แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการองค์การตลาดเป็นการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการสรรหาผู้อำนวยการองค์การตลาดคนใหม่เสร็จเรียบร้อย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งคณะกรรมการองค์การตลาด ที่ ๔๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีตามมติดังกล่าว โดยให้มีอำนาจและหน้าที่รวมทั้งได้รับค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่างๆ เช่นเดียวกับผู้อำนวยการองค์การตลาด ต่อมา ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือสำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๑๐๐.๓/๕๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองโดยมีเนื้อหาสาระว่า รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยมีบัญชาด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้รองประธานกรรมการองค์การตลาดแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้ชะลอการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้ก่อน จนกว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยจะได้มาชี้แจงผลประกอบการพร้อมรับทราบนโยบายเสียก่อนดำเนินการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้นัดประชุมเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ จึงเป็นการประชุมโดยฝ่าฝืนคำสั่งของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์การตลาดตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับเป็นการประชุมในลักษณะเร่งด่วน กรรมการบางคนไม่ได้รับหนังสือเชิญประชุม เป็นการประชุมที่ขัดต่อหลักการปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจ กระทรวงการคลัง ซึ่งกำหนดให้ส่งวาระการประชุมล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วัน จึงเป็นการประชุมที่ไม่ชอบและไม่มีผลผูกพันองค์การตลาด จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ โดยมีมติเลิกจ้างนาย ธ. ผู้อำนวยการองค์การตลาด หรือมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีมากระทำการแทนผู้อำนวยการองค์การตลาด โดยนาย ธ. ผู้อำนวยการองค์การตลาด ยังเป็นกรรมการและเลขานุการในที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจ่ายค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์การทำงานที่แทนผู้อำนวยการองค์การตลาด (ระหว่างวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๕) และค่าเบี้ยประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีที่ฟ้องมีสิทธิได้รับตามกฎหมายเป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งประกอบด้วยเงินเดือน เงินค่าเบี้ยประชุม และเงินสิทธิประโยชน์อื่น เช่น ค่าน้ำมันรถยนต์ ค่าโทรศัพท์ เป็นต้น พร้อมทั้งดอกเบี้ยตามกฎหมายกำหนดนับจากวันที่ต้องจ่ายจนถึงวันที่จ่ายจริง ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุด

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ ในวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ โดยมีระเบียบวาระการประชุมที่ ๔ เรื่อง เพื่อพิจารณา ๔.๒ กรณีเห็นชอบให้แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการองค์การตลาดเป็นการชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการสรรหาผู้อำนวยการองค์การตลาดคนใหม่เสร็จเรียบร้อย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งคณะกรรมการองค์การตลาด ที่ ๔๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีตามมติดังกล่าว โดยให้มีอำนาจและหน้าที่รวมทั้งได้รับค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เช่นเดียวกับผู้อำนวยการองค์การตลาด โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ. ๒๕๔๖ นั้น เห็นว่า เป็นกรณีเพื่อไม่ให้กิจการและการดำเนินงานขององค์การตลาดต้องหยุดชะงักลง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ. ๒๕๔๖ แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการองค์การตลาดเป็นการชั่วคราวเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติงานแทนผู้อำนวยการองค์การตลาดซึ่งเป็นตำแหน่งที่ตนแทน หากใช้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การตลาดแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็ย่อมได้รับค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ตามกฎหมายในฐานะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อยู่แล้ว มิใช่ได้รับค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์ในฐานะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการองค์การตลาด ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองไม่มีคำสั่งให้องค์การตลาดจ่ายค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์การทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการองค์การตลาดให้แก่ผู้ฟ้องคดี จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติและไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนในส่วนนี้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี สำหรับในส่วนค่าเบี้ยประชุมของผู้ฟ้องคดีในฐานะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ นั้น ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เข้าร่วมประชุมและอยู่ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมในฐานะเป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมดังกล่าวตามสิทธิที่พึงมีพึงได้ตามกฎหมายอยู่แล้ว แต่ตามคำฟ้องคำขอของผู้ฟ้องคดี รวมถึงคำอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี และข้อเท็จจริงในสำนวนคดีไม่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานถึงรายละเอียดของความเสียหายและค่าเสียหายในส่วนเบี้ยประชุมในฐานะเป็นกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่มีสิทธิพึงได้รับนี้แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีเพียงแต่ระบุคำขอในคำฟ้องไว้โดยรวม ๆ ได้แก่ ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์การทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการองค์การตลาดและค่าเบี้ยประชุมในฐานะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจ่ายค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์การทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการองค์การตลาด และค่าเบี้ยประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยตามกฎหมาย ศาลจึงไม่อาจกำหนดค่าเสียหายในส่วนนี้ให้ได้ ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า การประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เสร็จสิ้นสมบูรณ์ถูกต้องแล้วก่อนหนังสือของผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยทั้งสองฉบับ หนังสือทั้งสองฉบับดังกล่าวจึงไม่มีผลผูกพันย้อนหลังกับมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ได้มีการประชุมและมีมติเมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และประธานและคณะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่โดยชอบในการกำหนดวันประชุมและเนื้อหาวาระการประชุมต่างๆ ได้โดยอิสระ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้กำกับดูแล ไม่มีอำนาจและหน้าที่สั่งการใดๆ ที่เป็นการล่วงล้ำละเมิดอำนาจหน้าที่ของประธานและคณะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เกี่ยวกับการกำหนดวันประชุมและเนื้อหาวาระต่างๆ ของการประชุมนั้น อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเช่นว่านั้น จึงฟังไม่ขึ้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย พิพากษายืน

(๒) ข้อสังเกต

คดีนี้ได้มีการนำหลักการตีความกฎหมายปกครองมาประกอบการพิจารณาวินิจฉัยคดี กล่าวคือ ในกฎหมายปกครองต้องตีความตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองประโยชน์สาธารณะและให้การบริหารจัดการของรัฐมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล มากกว่าที่จะตีความตามตัวอักษร สำหรับคดีนี้ เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การตลาด พ.ศ. ๒๕๙๖ ซึ่งบัญญัติให้กรณีเฉพาะที่มีเหตุจำเป็นเพื่อไม่ให้กิจการและการดำเนินงานต้องหยุดชะงักลง เพราะเหตุที่ผู้อำนวยการองค์การตลาดไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เป็นผู้ทำการแทน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนใดคนหนึ่งเข้าทำหน้าที่ผู้อำนวยการองค์การตลาดเป็นการชั่วคราวก็ได้ ในกรณีดังกล่าวนี้ให้ผู้ทำการแทนมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้อำนวยการองค์การตลาด อันเป็นกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติเพื่อให้การจัดทำบริการสาธารณะต้องต่อเนื่อง เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติดังกล่าว แต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการองค์การตลาดเป็นการชั่วคราว ผู้ฟ้องคดีจึงมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการองค์การตลาด ซึ่งก็คืองานในหน้าที่ของตนเอง ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับเงินในฐานะผู้อำนวยการองค์การตลาดอีกได้

(๓.๑.๒) ผลการปฏิบัติงานด้านการบริหารจัดการคดี**(๓.๑.๒.๑) ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด****(พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๙)**

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยได้รับการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดในองค์คณะที่ ๒ และเนื่องจากในขณะนั้นตุลาการในศาลปกครองสูงสุดมีจำนวนน้อย ไม่สอดคล้องกับปริมาณคดีที่ค้างพิจารณาอยู่เป็นจำนวนมาก นายประสิทธิ์ศักดิ์ได้บริหารจัดการคดีที่ค้างค้างอยู่เดิม ควบคู่ไปกับการพิจารณาคดีที่เข้ามาใหม่ไปพร้อมกัน ทำให้ปริมาณคดีที่ถือครองอยู่สามารถจัดการให้เสร็จไปได้ในเวลาที่เหมาะสม

(๓.๑.๒.๒) ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งเป็นตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด (พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๖๐)

ขณะที่นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ ดำรงตำแหน่งตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดในองค์คณะที่ ๒ โดยมีหน้าที่ถ่ายสำนวนที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์คณะที่ ๒ ตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุด มอบหมายให้แก่ตุลาการศาลปกครองสูงสุดในองค์คณะเป็นตุลาการเจ้าของสำนวน รวมทั้ง ต้องกำกับดูแล และติดตามการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการศาลปกครองสูงสุดในองค์คณะ เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์คณะแล้วเสร็จไปโดยเร็ว ตลอดจนให้คำปรึกษาและคำแนะนำแก่ตุลาการศาลปกครองสูงสุดในองค์คณะในการดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดี นอกจากนี้ ยังต้องรับผิดชอบเป็นตุลาการเจ้าของสำนวน ในคดีขององค์คณะที่ ๒ ควบคู่ไปกับการปฏิบัติหน้าที่ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุดดังกล่าวด้วย โดยในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ได้บริหารจัดการคดีในองค์คณะให้แล้วเสร็จไปเป็นจำนวนมาก

/ (๓.๑.๒.๓) ในช่วง ...

(๓.๑.๒.๓) ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งเป็นประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓)

ขณะที่นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ ดำรงตำแหน่งประธานแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด นายประสิทธิ์ศักดิ์ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบงานของแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุด ในการแต่งตั้งตุลาการผู้แถลงคดี กำกับดูแล ติดตามการปฏิบัติหน้าที่ และให้คำปรึกษาแนะนำแก่องค์คณะคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุดในการพิจารณาพิพากษาคดีและดำเนินการทั้งปวงในคดีปกครองเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองสูงสุด เพื่อให้การบริหารจัดการคดีในแผนกคดีละเมิดและความรับผิดอย่างอื่นในศาลปกครองสูงสุดเป็นไปด้วยความรวดเร็ว นอกจากนี้ ได้รับการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุดในองค์คณะที่ ๑/๑ โดยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบสำนวนคดีในฐานะตุลาการเจ้าของสำนวน ซึ่งนายประสิทธิ์ศักดิ์ได้พิจารณาวินิจฉัยคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนให้แล้วเสร็จไปได้โดยเร็ว

(๓.๑.๒.๔) ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งเป็นรองประธานศาลปกครองสูงสุด (พ.ศ. ๒๕๖๓ – ปัจจุบัน)

ปัจจุบันนายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุด ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือประธานศาลปกครองสูงสุด ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาแนะนำ กำกับดูแล และบริหารจัดการคดีที่ค้างในองค์คณะที่ ๑/๑ และองค์คณะที่ ๒

(๒) การตรวจกลั่นกรองและสั่งออกร่างคำพิพากษาหรือคำสั่งในคดีขององค์คณะที่ ๑/๑ และองค์คณะที่ ๒

(๓) แต่งตั้งตุลาการผู้แถลงคดีเมื่อได้รับสำนวนคดีจากองค์คณะที่ ๑/๑ และองค์คณะที่ ๒ และกรณีตุลาการผู้แถลงคดีได้รับการแต่งตั้งขอถอนตัวหรือขอสละสำนวนจากคดีนั้น ส่งสำนวนคดีให้ตุลาการผู้แถลงคดีจัดทำคำแถลงการณ์ และรับสำนวนคดีคืนจากตุลาการผู้แถลงคดีเพื่อส่งให้แก่องค์คณะดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป

(๔) พิจารณานั่งสื่อร้องเรียนหรือขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของตุลาการศาลปกครอง

(๕) พิจารณานั่งสื่อขอเร่งรัดพิจารณาพิพากษาคดี

(๖) พิจารณารายงานคำขอตรวจสอบความคืบหน้าของการดำเนินคดีปกครอง เนื่องจากได้รับความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากความล่าช้า ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๖๕

(๓.๑.๓) ผลการปฏิบัติงานด้านการบริหารราชการศาลปกครอง

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ เคยได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) และปัจจุบันได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการบริหารศาลปกครอง (ก.บ.ศป.) นอกจากนี้ นายประสิทธิ์ศักดิ์ได้รับมอบหมายจากประธานศาลปกครองสูงสุด รวมถึงคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารราชการศาลปกครองที่สำคัญ ดังนี้

(๓.๑.๓.๑) การดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด

(๑) คณะอนุกรรมการดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๑๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕)

(๒) คณะอนุกรรมการสอบสัมภาษณ์ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๑๘/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖)

(๓) คณะอนุกรรมการออกข้อสอบสัมภาษณ์ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๑๙/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๖)

(๔) คณะอนุกรรมการดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๓/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗)

(๕) คณะอนุกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติในการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองสูงสุด (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๙/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๗)

(๓.๑.๓.๒) การดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น

(๑) คณะกรรมการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๑๑/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕)

(๒) คณะอนุกรรมการคัดเลือกข้อสอบในการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๖/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๖)

(๓) คณะอนุกรรมการคัดเลือกข้อสอบและสอบสัมภาษณ์ในการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๑๑/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๗)

(๓.๑.๓.๓) การประเมินผลการปฏิบัติราชการของตุลาการศาลปกครอง

(๑) คณะอนุกรรมการประเมินผลการปฏิบัติราชการของตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๑๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔)

(๒) คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการประเมินการปฏิบัติราชการของตุลาการในศาลปกครองสูงสุด (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๑๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๔)

(๓) คณะอนุกรรมการศึกษาทบทวนหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติราชการของตุลาการศาลปกครอง (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๓/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖)

(๔) คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการประเมินการปฏิบัติราชการของตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๒๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕)

(๓.๑.๓.๔) งานบริหารงานบุคคลอื่น

- (๑) คณะอนุกรรมการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครองสูงสุด เพื่อเสนอแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในศาลปกครองสูงสุด (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๓๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๖)
- (๒) คณะอนุกรรมการตุลาการศาลปกครองด้านพัฒนา ตุลาการศาลปกครองและพนักงานคดีปกครอง (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๒๓/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๕)
- (๓) คณะอนุกรรมการประเมินผลการฝึกอบรมตุลาการ ประจำศาลปกครองชั้นต้น รุ่นที่ ๓ (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๑๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๖)
- (๔) คณะอนุกรรมการตุลาการศาลปกครองด้านประเมิน ความรู้ความสามารถของผู้เข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรพนักงานคดีปกครองระดับสูง รุ่นที่ ๑๘ โดยการสอบ สัมภาษณ์ (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๑๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๖)
- (๕) คณะอนุกรรมการออกข้อสอบและตรวจกระดาษคำตอบ ข้อเขียนอัตรีย์เพื่อทดสอบคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการ ประจำศาลปกครองชั้นต้น รุ่นที่ ๓ (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๒๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖)
- (๖) คณะอนุกรรมการสอบปากเปล่าเพื่อทดแทน คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น รุ่นที่ ๓ (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๒๘/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๖)
- (๗) คณะอนุกรรมการด้านบริหารหลักสูตรผู้บริหาร ศาลปกครองชั้นต้น รุ่นที่ ๑๐ (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๗)
- (๘) คณะอนุกรรมการจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรม ตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น รุ่นที่ ๔ (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๕/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๗)
- (๙) คณะอนุกรรมการบริหารหลักสูตรการฝึกอบรม ตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น รุ่นที่ ๔ (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๗)
- (๑๐) คณะอนุกรรมการตุลาการศาลปกครองด้านประเมิน ความรู้ความสามารถของผู้เข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรพนักงานคดีปกครองระดับสูง รุ่นที่ ๑๙ โดยการสอบสัมภาษณ์ (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๗/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๗)

(๓.๑.๓.๕) งานอื่น ๆ

- (๑) คณะอนุกรรมการตุลาการศาลปกครองพิจารณา ทบทวนและติดตามการปฏิบัติตามกำหนดระยะเวลาการดำเนินคดีปกครอง (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๒๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๕)
- (๒) คณะกรรมการช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา ผู้ต้องหา ผู้เสียหาย หรือเป็นคู่ความ หรือคู่กรณีในคดีอื่นเนื่องมาจากการปฏิบัติราชการตามหน้าที่ (คำสั่ง ก.บ.ศป. ที่ ๑๗/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕)
- (๓) คณะอนุกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย (อ.ขป. วินัย) (คำสั่งประธานกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๕)
- (๔) คณะอนุกรรมการตุลาการศาลปกครองด้านพัฒนา ตุลาการศาลปกครองและพนักงานคดีปกครองแทนตำแหน่งที่ว่าง (คำสั่ง ก.ศป. ที่ ๑/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๗)

/ (๕) คณะอนุกรรมการ ...

(๕) คณะอนุกรรมการบริหารศาลปกครองด้านกฎหมาย และระเบียบ (คำสั่ง กบ.ศป. ที่ ๑/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๗)

(๖) คณะอนุกรรมการบริหารศาลปกครองด้านงบประมาณ (คำสั่ง กบ.ศป. ที่ ๒/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖)

(๗) คณะกรรมการเกี่ยวกับความรับผิดชอบฐานละเมิด อำนาจศาลในศาลปกครอง (คำสั่งประธานศาลปกครองสูงสุด ที่ ๕๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๖)

(๘) คณะกรรมการปรับปรุงหนังสือแนวคำวินิจฉัย ของศาลปกครอง (คำสั่งประธานศาลปกครองสูงสุด ที่ ๔๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๖๖)

(๙) คณะกรรมการอำนวยการจัดทำวารสารวิชาการ ศาลปกครอง (คำสั่งประธานศาลปกครองสูงสุด ที่ ๑๐/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖)

(๑๐) คณะกรรมการบริหารงานทุนและความร่วมมือ ระหว่างประเทศ (คำสั่งประธานศาลปกครองสูงสุด ที่ ๒๖/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๕)

(๑๑) คณะอนุกรรมการบริหารศาลปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาระบบงานบังคับคดีปกครอง (คำสั่ง ก.บ.ศป. ที่ ๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๖)

(๓.๑.๔) ผลการปฏิบัติงานด้านการเป็นผู้บรรยายในหลักสูตรต่าง ๆ

(๑) ผู้บรรยายหลักสูตรพนักงานคดีระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง

(๒) ผู้บรรยายหลักสูตรตุลาการประจำศาลปกครองชั้นต้น

(๓) ผู้บรรยายโครงการอบรมผู้บริหารศาลปกครองชั้นต้น

(๔) ผู้บรรยายโครงการสัมมนาตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ผู้เข้ารับตำแหน่งใหม่ (ระบบคัดเลือก)

(๕) ผู้บรรยายโครงการสัมมนาตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ผู้เข้ารับตำแหน่งใหม่ (ระบบเลื่อนไหล)

(๖) ผู้บรรยายหลักสูตรกฎหมายปกครองและวิธีพิจารณา คดีปกครองตามมาตรฐานที่ ก.ศป. รับรอง ตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เช่น มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัย สอนดุสิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัย ราชภัฏอุบลราชธานี และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

(๔) การพิจารณาตามหลักความเหมาะสม**(๔.๑) ไม่เคยถูกดำเนินการทางวินัย หรือถูกลงโทษทางอาญา**

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ เป็นผู้ตั้งมั่นแน่วแน่อยู่ในหลักของความถูกต้องเที่ยงธรรม ประพฤติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เป็นที่ประจักษ์ต่อสาธารณชนโดยทั่วไป ทั้งนี้ นายประสิทธิ์ศักดิ์ เป็นผู้ไม่มีประวัติเคยถูกดำเนินการทางวินัยหรือเคยถูกลงโทษทางอาญา แต่อย่างใด อีกทั้ง ที่ผ่านมานายประสิทธิ์ศักดิ์ ยังเคยผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติจากวุฒิสภามาแล้วครั้งหนึ่ง เมื่อคราวที่ได้รับการคัดเลือกจาก ก.ศป. ให้ดำรงตำแหน่งเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒

(๔.๒) มีจริยธรรมและคุณธรรมเป็นที่ประจักษ์

สำหรับการตรวจสอบคุณสมบัติของนายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ ในช่วงที่ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๔ จนถึงปัจจุบันนี้ เมื่อพิจารณาจากพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนตลอดมา ทั้งในเรื่องการครองตน การครองคน การครองงาน และการปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมตุลาการศาลปกครองของนายประสิทธิ์ศักดิ์แล้ว เห็นได้ว่า นายประสิทธิ์ศักดิ์ เป็นผู้มีความมุ่งมั่นและเสียสละในการปฏิบัติราชการให้กับศาลปกครองเป็นอย่างมาก โดยได้ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดียิ่งให้กับตุลาการศาลปกครอง พนักงานคดีปกครอง และเจ้าหน้าที่ศาลปกครองที่ได้ร่วมงานด้วย

(๔.๓) ได้รับเครื่องหมายเชิดชูเกียรติยศ

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ ได้รับราชการมาด้วยความเรียบร้อย เป็นผู้ประพฤติดี ซื่อสัตย์สุจริต เห็นได้จากการได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีเกียรติยศยิ่งมงกุฎไทย ชั้นมหาวชิรมงกุฎ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่เชิดชูยิ่งช้างเผือก ชั้นมหาปรมาภรณ์ช้างเผือก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และเหรียญจักรพรรดิมาลา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒

(๔.๔) ได้รับการยอมรับถึงความเหมาะสมจากเพื่อนร่วมงาน

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ นอกจากจะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากตุลาการศาลปกครองว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่งในการปฏิบัติราชการในศาลปกครองแล้ว ยังได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานว่า เป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด โดยเห็นได้จากการที่ผู้ดำรงตำแหน่งรองประธานศาลปกครองสูงสุดทั้ง ๒ คน ซึ่งเป็นผู้มีคุณสมบัติและสิทธิ ตามกฎหมายที่จะได้รับพิจารณาคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดได้แถลงต่อที่ประชุม ขอดอนตัวจากการเข้ารับคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุดในครั้งนี้ โดยต่างก็ให้การยอมรับว่านายประสิทธิ์ศักดิ์ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ จึงมีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งที่ นายประสิทธิ์ศักดิ์ จะดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด

คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง (ก.ศป.) ในการประชุมครั้งที่ ๓๒๓-๕/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายแล้ว จึงมีมติโดยเสียงข้างมากคัดเลือก นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ รองประธานศาลปกครองสูงสุด ดำรงตำแหน่งประธานศาลปกครองสูงสุด ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๗ เป็นต้นไป (เอกสาร ๘) และให้เสนอชื่อดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป